

BISERICA SI SCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei
Pe jumătate de an 50 Lei

Apare odată în săptămână: Duminica.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, Strada Eminescu N-rul 18.
Telefon pentru oraș și județ: 266.

Predica

P. Sf. Sale Episcopului Dr. GRIGORIE GH. COMȘA
la sfințirea bisericii nou zidite din Uvin, ținută
în 28 Nov. 1926.

Iubiții mei fii sufletești.

În viața omului nu-i bucurie mai mare ca bucuria creștinească. Sunt și bucurii mai puțin înalte. Sunt bucurii cari țin pe om legat de glia pământului. Iată de pildă, bucuria ce o simte omul după o masă bogată. Această bucurie rămâne neîmpărtășită și altora. E o bucurie mărginită, pământească.

Altceva este o bucurie sufletească. Aceasta nu rămâne închisă în sufletul unui singur om, căci sufletul vrea să se apropie de alt suflet. O carte frumoasă e cetită de mii și milioane de oameni, cari se simt legați prin aceiași bucurie. Căci sufletul nu este legat de loc ca și corpul. Nu. Sufletul caută nemărginirea, infinitul. Nu-i mirare dacă și bucuria noastră de azi este fără hotare. Ea este cu atât mai mare cu cât este și un rezultat al jertfelor depuse pentru zidirea acestei biserici. Și jertfele măresc bucuria dacă ne dăm seama că orice greutate ne aduc bucurii dacă le-am biruit. E frumos a trece în călătorie tot pe căi netede, dar mai mare e plăcerea dacă urcăm și dealuri. E frumos a te bucura de roadele muncii altora, dar mai mult te bucuri de munca ta. Pietrile scumpe se ciselează ca să devină scumpe, metalul se topește, bucatele se macină ca să folosească. Trebuia deci ca și voi iubiții mei, să jertfiți pentru zidirea acestui locaș pe seama sufletelor voastre.

Dar care este rostul că se zidesc biserici pentru suflete?

Trei pricini binecuvântate ne îndeamnă să căutăm rostul bisericilor în următoarele:

1. Privirile noastre în biserici se îndreaptă înainte de toate asupra sfintei Cruci. Crucea de pe Sf. Altar, crucea de pe iconostas, de pe turnul bisericii ne cheamă să ne aducem aminte

de viața și învățătura Celui ce a suferit pe Cruce pentru mântuirea noastră. În toate obiceiurile vieții a intrat Crucea: o vedem în coroanele regilor, în locurile de judecată și pe mormânturi, îndreptându-se spre cer. Cum nu vom striga deci cu Sf. apostol Pavel: „Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos?” (Galat. 6 v. 14). Privind crucea Mântuitorului trebuie să cugetăm că Domnul nu numai cu vorbe ci și prin fapte și-a arătat iubirea față de noi și nu ne cere nimic în schimb decât ca și noi să arătăm iubire față de biserică Domnului. Regele armean Tygranes a ajuns cu soția sa în prinsoarea lui Cyr al Persiei. Cyrus întreabă pe Tygranes ce ar da dacă i-ar libera soția din prinsoare? Tygranes răspunde că chiar țara ar fi dat-o dar acum și-ar da numai viața căci țara a pierdut-o. Regele Cyrus a liberat pe Tygranes cu soția sa. Acesta ajungând acasă, și-a întrebat soția ce crede despre curtea regelui persian? Soția îi răspunde că ea are gândul numai la Tygranes, care era gata să se jertfească pentru dânsa.

Iată recunoștința față de un soț care era credincios soției sale. Cum nu va fi deci mare recunoștința noastră față de biserică văzând Crucea Domnului într'ânsa??? Nimic, dar nimic nu ne obligă mai mult la această recunoștință decât Crucea Domnului.

De aceea nu ne este îngăduit a sta indiferenți în fața Crucii lui Hristos. Voință și fapte cere dela noi Crucea, iar nici decum indiferență sau neactivitate. Crucea este aceea care ne spune că, fără voia noastră nu putem fi mântuiți. Poate cineva să ne scoată din apă fără voia noastră și să ne ducă la spital, dar nu ne poate mântui, dacă nu voim.

2. Privirile noastre se opresc și asupra amvonului, de unde se predică sfintele învățături. Ce credeți iubiții mei, ce ar fi dacă așa dintr'odată ar amuți glasul preoților? Nu vedem oare că foarte des se predică cuvântul lui Dumnezeu și totuși oamenii încă sunt răi?

În biserică se predică despre Iisus și supunerea lui către Dumnezeu. Mântuitorul n'a căutat la fața oamenilor, n'a venit să facă voia sa, ci voia Tatălui Ceresc. Ură, pizmă, răsbunare a primit pentru toate și la urmă a murit moarte pe Cruce. Despre toate acestea auzim în predică. Cu evlavie și adâncă emoție le auzim toate numind pe Iisus Fiul lui Dumnezeu și numindu-ne creștini, urmași ai lui Iisus.

În adevăr mulți și urmează pe Iisus căci căci mare putere are Cuvântul lui Dumnezeu. Un preot făcu o sfeștanie la casa unei văduve. După slujbă preotul întrebă pe văduvă dacă își mai aduce aminte de predica Duminicii trecute. Femeea nu-și mai aduce aminte de nimic spre mirarea preotului, care spuse că nici un folos n'a avut femeea din predică. Dar femeea, când preotul eși în curte, luă un coș (corfă) murdar, se duse la fântână, trase de pompă și lăsă să curgă apa în coș. Numai decât coșul se curăți iar femeia zise preotului: Iată părinte, apa n'a rămas în coș, precum nici mie nu mi-a rămas predica în memorie, dar precum coșul s'a curățit, așa și predica a rămas în inima mea și mi-a curățit simțirile cu toate că mintea mea a uitat predica.

Pilda aceasta ca și alte multe pilde adeverește cuvintele Sf. Scripturi: „Viu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrător și mai ascuțit decât toată sabia ascuțită pe amândouă părțile“. (Ebrei 4 v. 12). Tot sf. apostol Pavel spune că cuvântul este „*sabia Duhului*“ (Efes. 6 v. 27). Nu-i mirare deci că mare este puterea predicii. Dacă totuși unii creștini rămân neîndreptați sau dacă unii nu urmează întocmai cuvântul lui Dumnezeu, tot biserica prin preoții ei vine și ne strigă: „Fiți făcători cuvântului iar nu numai ascultători, amăgindu-vă înșivă pe voi“ (Iacob 1 v. 22). Biserica este aceea care ne spune că suntem datori a mărturisi nu numai cu gura că Hristos este stăpânul lumii, dar și cu fapte să dovedim că este stăpân și al vieții noastre. Căci Dumnezeu nu vrea buzele și urechile noastre, ci vrea mintea și inima noastră. Dumnezeu voiește să fim mai buni, mai plini de nădejde și mai mulțumiți cu soarta noastră. Nu știința omească ne va da aceste bunuri, ci numai sfânta maică biserică ortodoxă.

Adevărat este că și lumea fără Dumnezeu caută să dea bunuri, însă nu le poate da și atunci vin mulțime de nemulțumiri peste cei ce se dă cu lumea. De aceea sunt nemulțumirile pentru că bunul nu ascultă glasul lui Dumnezeu, nu lasă ca Dumnezeu să fie stăpânul său.

3. Privirea noastră să îndreaptă și asupra Sfințelor taine în număr de șapte. Prin bise-

rică s'au păstrat și e bine că s'au păstrat, căci Dumnezeu nu ni-a lăsat nouă numai învățături ci și puteri deosibite prin taine. Prin sf. Botez, prin sf. Cuminecătură, sf. Preoție și celelalte taine ni-a dat Dumnezeu daruri nespuse de mari. Dat-a Dumnezeu lapte și miere Iudeilor în Canaanul făgăduinții, dar nu li-a dat trupul și sângele său spre mâncare. Această dumnezeiască mâncare o vor regreta la ultima judecată aceia cari au nesocotit tainele. Evreul, Turcul, ființa păgână va zice atunci: Ah, dacă aș fi avut noroc să fac parte din biserica ortodoxă care are atâtea daruri!!

Dar ce va zice dintre noi, acela care a avut toate acestea daruri, însă li-a nesocotit? De aceea avem datoria să fim cât mai des cu gândul la Cruce, la predică și sf. Taine. Ele ne vor face să fim creștini întregi, cum cere credința ortodoxă. Deci să nu ne mulțumim a fi creștini numai cu urechile ci și cu inima și mintea. Căci nu-i destul să asculti predici despre Cruce, și taine, ci trebuie să te împărtășești de suferințele Crucii și cu sfințele taine. Nu-i destul să auzi despre apa cea vie, ci să bei din apa cea vie care, dă viață. În veacul de mijloc învățații căutau să facă aur, dar nu izbuteau, căci le lipsea o singură materie. Un singur lucru lipsește și acelor oameni de azi cari nu sunt adevărați creștini: a sta în strânsă legătură cu Dumnezeu prin sf. Biserică.

Mă bucur iubirii mei fii sufletesti că voi înțelegeți lucrul acesta. Voi vă apropiați de ceea ce trebuie să fie un creștin adevărat, căci ați jertfit zidind această biserică și astfel mângâiat plec de aici lăsând un popor brav, întreg la minte și bun la inimă. Vă împărtășesc tuturor binecuvântarea mea arhierască și Vă doresc viață lungă.

Amin.

Norma practică a vieții în religione

de Dr. LADISLAU PROHÁSZKA.

É bine dacă omul care tremură de frică și care face pe puternicul când tremură, stă din când în când în față cu Dumnezeu.

E bine că sunt câte odată sărbători purpurii cari revelează extazul luciu ca soarele al vieții și ne fac să credem că sub greutatea terestre umerii noștri nu se surpă.

Binecuvântarea binecuvântărilor; când pentru un moment se alină svârcolirile promoteice ale maselor și multele suspine de viață ne invocabile la răspundere se pot avânta din calea lor mortală a negurilor dese pe piscurile albastre ale cerului....

Azi suntem mulți, cari zi de zi suntem ispitiți de cercetări silnice și de îndoeli chinuitoare și cu sufletul înfrigorat însetoșăm ca să știm ceva nou. Căutăm ceva, o idee universală, supraideală și cuprinzătoare, care știe împăca tradiția cu revoluția și știe să lege trecutul cu viitorul și știe să deschidă mai larg poarta omenirii istorice.

Și iată: în timpul împresurărilor mari, credința radiază în inima noastră și ne vorbește cu cuvântul mut al ideilor:

— Tu sârman om care umbli pe drumul crucii! Tu societate torturată, bolnavă! Eu sunt acela pe care-l cauți! Eu sunt acela care prin puterea adevărului divin pot îmbrățișa pe torturații însoțiți.

— Eu sunt acela care cu puterea voinței divine voi ști și voi realiza integrația triumfală a acestei societăți desagregate, descompuse, atomizate..

Însă înainte de ce sufletul prăbușit s'ar putea instala pe stânca lui Petru a credinței, grotele întunecoase ale anacronismului medieval își cască gurile spre noi și roiesc din ele stafiile urei vechi confesionale, care credeam că sunt îngropate demult și amenință cu războaie nouă religioase lumea, care ahtiază după pacea sufletească.

Scormonirea suspectă a sistemelor și lipsurilor confesionale, eludarea idealelor confesionale și naționale puse față în față, scăpărarea rigidă a oamenilor și grupelor după dogme și rituri sunt toate semnele de prevestire a furtunei, a certei confesionale latente.

Azi abia că trebuie să ne temem de războaie confesionale în sens medieval.

Ceia ce s'a putut întâmpla în timpul primei erupțiuni a disputelor confesionale și a războaielor religioase, nu se poate întâmpla azi, după școala sufletească de mai multe secole de cultură intelectuală și morală. Azi nici deosebirile mai mari dogmatice de credință nu pot degenera până la fanatismul schismei și ereziei. Dacă există un idealism etic, în atmosfera acestuia abia ne putem imagina așa ceva. Însă certele religioase abstrăgând evenimentele din lume, păgubesc tot așa de mult pe credincioși ca și ori când, fără să folosească bisericii.

Pentru aceasta, fiecare suflet bun are datoria față de unul Dumnezeu adevărat, să dezarmeze, când s'ar manifesta aceste porniri contra libertății conștiinței, contra convingerei religioase.

Evoluția istorică îndeamnă bisericile să caute, în special universalitatea, să cultive punctele de contact ale relațiilor generale omenești, cari se ridică deasupra confesionalismului. Acesta este nu numai interesul credincioșilor încredințați îngrijirii lor, dar este chiar interesul lor intern.

Și când pretențiunile vieții omenești, organizată în societatea de azi, urgentează pacea confesională, colaborarea creștinească și democratică, întindere de mână curentului democratic, care transformă lumea; — înseamnă oare aceasta negarea esenței interne a religiei sau să zicem a idealului confesional?

Un prelat distins și distins personaj fruntaș al bisericii noastre, pătruns de spiritul umanismului liberal, a fixat ca o datorie directă a catolicismului pozitiv, suprimarea proletarismului.

Mă întreb: oare „desarmarea“ aceasta lentă a păgubit oare religia sa? Și oare a devenit mai săracă prin aceasta, lumea internă afectată de evenimente a credinței sale și puterile sale de consacrare?

Se poate face oare azi deosebire în privința stimei și aprecierii între confesiune și confesiune, între religie și religie, fie din punct de vedere al numărului sufletelor, fie al dogmei sau al ritului?

Se poate, e permis să tulburi religia în aprofundarea intensivă internă, individuală și spirituală a vieții omenești?

E permis să persecuți, să maltratezi sau chiar să diminuezi numai o religie, pentru că secolele i-au contopit idealul național într'un sacrament cu idealurile sale?

O astfel de tendință — venind dinlăuntru sau din afară — este un amestec în treburile lui Dumnezeu. Această este atingerea, cu o mână păcătoasă de cârpaci a operei Creatorului....

Noi catolicii din România în cadrele organizației noastre de viață minoritară, vrem să ne contopim în cea mai strânsă cordială comunitate, în primul rând, cu toți maghiarii de aici, fie ei de ori ce confesiune, apoi prin unitatea maghiară cu ori ce frate de soartă comună, fie dânsul de ori ce naționalitate.

Aceasta nu este pentru noi o ambiție morală de record. nu este un lux sufletesc, ci direct o chestiune de a fi sau a nu fi. Pentru aceasta pretindem de la îngrijitorii sorții noastre, în primul rând de la ai sufletelor noastre, de la biserică, cultivarea acestui spirit.

Iar pe cel ce nu va face astfel, sau va încerca chiar să arunce tăciunile urei între noi, pe acela nu-l putem urma! Pentru că prea ne arde la suflet lacrima conștiinței poetice cu acuza sa domoală — în care ne ustură ispășirea de mea culpa a tragediei împlinite a unui popor: „cel ce propagă evanghelia urei, acela este profetul fals al poporului său“.

În fața Uniunii Poporale Catolice stau două probleme: a îndepărta pe distrugători, ca să poată construi.

La tot cazul va lucra în interes creștinesc, dacă în realizările sale practice, va introduce în societate, prin inima indivizilor, spiritul iubirei și al înțelegerii, ca un aluat evanghelic cu menirea de a pătrunde întreaga omenire.

Și adevăr zic vouă: scopurile sale vor beneficia de sancțiuni cerești, dacă printre acestea, pe lângă năzuința pentru fericirea cerească, va avea loc — chiar și ca scop de tranziție — fericirea pământească a omului împins de om spre o soartă mășteră.

Cuvântarea

rostită de Prea C. Sa Păr. Sava Tr. Seculin la instalarea sa de Protopop al tractului Vinga, ținută în ziua de 14 Noembrie 1926, în biserica din Vinga.

*Prea Sfințite Părinte Episcop!
Cucernici Creștini!*

În aceste momente, de mare sărbătoare pentru mine, văd înaintea mea vechea bisericuță zidită la marginea orașelului Vinga. Și făcând comparație între vechea și noua biserică, aud vocea conștiinței mele pronunțând sentința: în proporția, în care s'a mărit și împodobit acest sfânt lăcaș, în aceeași măsură și mărime trebuie împodobit și internul nostru, potrivit noilor împrejurări de viață, pentru neamul și ortodoxia noastră; trebuie să înnoim casa sufletului nostru prin legea Domnului, înarmându-ne sufletul cu sabia Duhului și pavăza credinței.

Această sentință o aud nu numai eu, ci trebuie să o audă fiecare, mai ales azi, când lumea într'afăta geme sub povara păcatelor, în cât dacă ar veni în mijlocul nostru un om din altă lume, care n'a mai văzut pământul și viața de pe el, ar înclina să creadă că pământul e locul suferinței, iar noi oamenii suntem plămădiți din ură și păcat. Și totuși o atare judecată ar fi cam pripită! Cel ce cunoaște scânteia dumnezeiască din om' acela știe că sub sgura răutății ce o acopere, licărește dorul după o viață mai bună, mai frumoasă, mai curată.

Și ca această dorință să se realizeze, se recere renaștere „din apă și Duh“. Și biserica noastră și noi preoții suntem chemați pentru această reînnoire.

În trecut biserica noastră a împărțit credincioșii ei nu numai cu Trupul și Sângele Mântuitorului, ci de odată cu această Taină i-a nutrit cu credința și nădejdea zilei care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și veselim într'ansa.

De la această zi însă noi, cari până acum am fost una și nedespărțiți, ne-am împărțit, în ceia ce privește chemarea Bisericii. Unii zic, că chemarea ei ar fi terminată, pentru că azi alte instituțiuni sunt menite să conducă pe om, prin marele atelier al vieții.

Noi însă credem și mărturisim, că Biserica noastră ort. rom., are în zilele noastre mai mult, ca oricând a propovădui religiozitatea, care ridică neamul la înălțimi, de a fi pildă de înălțare sufletească printre celelalte neamuri și a îndrepta morala, fără de care țări și neamuri au pierit.

Și de aceia Biserica nu va pune alt temelie „Afară de acela, care este pus, care este Isus Hristos“ I Cor. 3/11. Nu va învăța învățături iscodite de mintea omenească, cari se schimbă după o zi pe alta și după împrejurări, ci învățături sfinte și eterne: „Cerule și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece“ (Mat. 24. 33). Biserica luptă pentru împărăția

lui Dumnezeu și pentru aceasta dorește să formeze personalitatea omului astfel, ca acesta să cunoască pe Dumnezeu și să se cunoască și pe sine.

Prea Sfințite! Iubiți Creștini!

În lumea aceasta de neconținute schimbări și prefaceri, de vertiginoase alergări după succese sau de prăbușiri dureroase, omenirea este sbuciumată, iar sufletește desechilibrată mai mult ca ori când. Și e natural, pentru că e amăgita de câștigul la suprafață și uită cât pierde în adâncime. Se ivesc cete de doctori ai sufletelor, dar drumul indicat de cei mai mulți ca liman de tămădare, nu duce la lacul Siloamului, ci spre poarta cea largă. Față de acești doctori, față de reformatorii de ocazie, noi preoții nu ne vom retrage, ci vom vesti că: sufletul obosit al creștinului un singur loc de repaos poate să-și găsească. Și acesta este biserica, despre care sf. Scriptură ne spune că e „casa lui Dumnezeu și ușa raiului“.

Când toate se schimbă și se prefac, biserica rămâne statornică și neschimbată pe temelia de granit a învățăturilor mântuitoare, încredințate ei spre păstrare și răspândire. Când omenirea întreagă își duce traiul ei supus vremilor călătoare și nemilostive, biserica stă neclintită, plutind peste vremi și oferind tuturor, celor primejduiți de marea înviforată a acestei vieți un liman de scăpare, un țărnire de mântuire, dacă vor să alerge spre dânsa. „Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi“ Mat. 11. 28.

În catedrala din Copenhaga se află o statuie de mare valoare. E un înger îngenunchiat, în mâini cu o scoică mare. Ochii îi sunt îndreptați spre cer, iar scoica din mâinile sale e goală și așteaptă de sus revărsarea darului. Scoica e simbolul sufletului omnesc. Sufletul omului primește de sus ploaia binefăcătoare, ploaia adevărului. Ținta activității noastre este și a trezi în fiecare om gândul spre ceea ce de sus, de unde primește creștinul cea mai înaltă înțelepciune.

În direcția aceasta ne vom război cu „oamenii veacului acestuia“, cari fac credinței în lumea de dincolo, imputarea că abate preocupările sufletului de la lumea de dincoace. Le vom dovedi că purtătorii celor mai mărețe realizări culturale, cari au curățit Europa de codrii seculari au fost oameni cu aspirații transcendente.

Și este foarte natural, pentru că sufletul, ca să ia lupta cu obstacolele și greutățile realității, are lipsă de credința în înviere, izvor indispensabil al energiei. Ne putând sufletul să-și întindă aripile aici pe pământ, dacă nu se simte înconjurat de vecinicie, noi preoții vom cultiva și mai departe cultul vieții de dincolo, pentru că și Goethe zice: „cei ce nu cred într'altă lume, sunt morți în această viață“.

Rezolvarea acestor probleme, aplicarea și interpretarea principiilor evanghelice este rostul și chemarea Bisericii. Și cine înțelege rostul Bisericii, va înțelege și chemarea sublimă a proiectului.

Prea Sfințite Părinte!

Acum când am primit de iure și faptice conducerea protopopiatului Vinga, cutremurat în ființa mea întreagă și copleșit de conștiința greutății care va apăsa de acum înainte asupra mea, de povara așteptărilor și nădejdelor ce se leagă de persoana mea, mă închin Tatălui ceresc și-l aduc adâncă mea mulțumire pentru toate binefacerile Sale mie arătate.

Cu supunere Vă mulțumesc P. Sf. Voastre, pentru încrederea și bună voința arătată față de mine, întărind — cu votul favorabil al Ven. Consiliu Eparhial — alegerea mea și pentru împărtășirea Darului cu ocaziunea hirotonisirii într-un protopop. Prin împlinirea sfaturilor și poruncilor P. Sf. Tale, sper că voi putea arăta toată recunoștința mea.

Mulțumesc: Ven. Consiliu Eparhial, pentru votul său de aprobare a alegerii mele;

P. C. Sale Păr. M. Păcățian, pentru tactul și înțelepciunea cu care a condus Sinodul electoral din 6 Mai a. c., cu care ocaziune Cuc. și On. membrii ai Sinodului protopopesc, cu votul lor, pentru care și acum le mulțumesc, au arătat cercurilor bis. cu cădere nu numai voința lor, ci și a masselor de credincioși, cari le-au încredințat mandatul de electori. Atitudinea lor de atunci îmi furișează nădejdea că și în viitor vom colabora în armonie pentru binele și înaintarea protopopiatului;

P. C. Păr. Protopop Dr. P. Ţucra, mulțumirile mele și ale tractului pentru bunăvoința și dragostea, cu care ne-a condus până acum. Il rog ca și de acum înainte, când ne vom prezenta, fie ca singuraticii, fie ca corporațiune, ușa și inima lui, să fie și mai departe deschisă pentru noi.

Voi năzui din toate puterile mele sufletești trupești, să mă arăt vrednic de noua mea demnitate și de aceia rog factorii puși la conducerea Bisericii, ca din experiența bogată a activității lor preoțești să mă împărtășească și pe mine. Fraților preoți le cer binevoitoarea încredere și ajutor, ca împreună lucrând să înmulțim talantul nouă încredințat; iar credincioșii tractului și parohiei Vinga, îl rog să mă primească cu încrederea și dragostea de care mă vreau face vrednic, aducând cu mine un trecut deschis de viață pastorală de 14 ani, împliniți în parohia Sănicolaul-mic.

Iar acum Părinte Sfinte, mă rog cu umilință, caută din înălțimea Ta ce sfântă și trimite Duhul Tău cel sfânt, ca îndreptând viața, munca și activitatea mea după poruncile Tale, să preamăresc numele Tău cel sfânt, acum și pururea, în vecii vecilor! Amin!

Botezarea unui Baptist.

În comuna Șistarovăț în ziua de 14 Noemvrie 1926 s'a făcut botezarea tinărului Dumitru Vuculescu în etate de 19 ani, secretarul Primăriei Șistarovăț, care și-a

dat seamă, că părinții lui - fiind bapțiști - l'a crescut fără a fi botezat și acum când Legea ia dat dreptul de a se lăpăda de căile rătăcite a și intrat în sinul bisericii ortodoxe.

Botezul a fost săvârșit de inimosul și vrednicul părinte George Francescu, care cu aceasta ocaziune a ținut o avântată predică aducând exemple frumoase privitor la combaterea sectelor baptiste, iar după aceea noul botezat a fost împărtășit cu sfințele Taine.

Răspunsurile la serviciul divin au fost date de corul vocal din loc.

Scena de trecere dela rătăcirea baptistă la sinul bisericii ortodoxe a emoționat întreg poporul, care adunat fiind în biserică dela mic până la mare, pentru a asista la botez, a dovedit o desăvârșită bucurie și mulțumire sufletească, căci aceasta este primul caz în comuna noastră.

Tinărul după săvârșirea acestui act măreț și-a exprimat bucuria, că la învrednicit Dumnezeu de a ajunge și el în sinul bisericii și la religia și credința moșilor și strămoșilor noștri.

Rog pe inimosul nostru Părinte ca se continue și pe mai departe cu exemple bune, fiind sigur că nu peste mult timp vom mai putea asista la astfel de scenă și Dumnezeu ne va ajuta ca se aducem la calea cea dreaptă pe puștii rătăciti ai bisericii noastre.

Șistarovăț, la 20 Noemvrie 1926.

Sabin Opreșă,
notar.

A V I Z!

Cu onoare Vă fac cunoscut, că am dat apariție și pun în vânzare partiturile:

1. „Cuvine-sc cu adevărat“ și

2. „Răspunsuri corale la Te-Deum“ lucrată pentru cor bărbătesc, după motive curat bisericesti.

Cea dintâi în estenziune de 3 pagini costă Lei 15 la subsemnatul, sau Lei 18 la librării, iar a doua în estenziune de 13 pagini, având și indicarea tipicului, costă Lei 45 la subsemnatul, sau Lei 54 la librării.

Ambele mai au în prima față un desen cu motive naționale.

Pentru reuniuni corale, sau coruri școlare e recomandabil a se procura dela 10 exemplare partituri în sus, deoarece voci separate nu se află în vânzare, fiind neajunsurile multiplicării în genere cunoscute și afară de aceasta instruirea vocilor și conducerea corului peste tot este mai eficace și practică dacă se servesc toate vocile de partituri.

Deodată cu facerea comenzii, rog să binevoiți a trimite costul, plus spesele de porto anticipat, ori a cere expedarea exemplarelor necesare cu ramburs, comunicând totdeauna adresa exactă.

La comenzile peste 10 bucați se acordă scutire de porto postal.

Partiturile susmenționate se mai pot procura și dela Casa Consiliului Eparhial ort. rom. din Cluj.

Cu toată stima
Dr. Vasile Petrașcu
Cluj, Str. Londrei No. 25.

Nr. 5076—1926.

Comunicat oficial.

Prea Vener. Consiliu mitropolitan din Sibiu cu Nr. 232/926 ne comunică următoarea rezoluțiune:

„Având în vedere, că prin instituirea comitetelor școlare, locale și județene, s'a creat un organ de colaborare între școală și mediul social, Consiliul mitropolitan, în ultima ședință, ținută la 11 X. a. c. a decis să se permită On. preoțimi să între în aceste comitete școlare. Participarea Clerului n'ore să prejudece dreptul și datorința Consiliilor parohiale, cari vor funcționa potrivit legilor în vigoare“.

Comunicăm această rezoluțiune spre știre și conformare.

Arad, din șed. Consil. eparh. dela 26 Noemvrie 1926.

Dr. Grigorie Gh. Comșa m. p.
Episcop.

INFORMAȚIUNI.

Adventist brutal. Cetim în No. 278 din 30 Nov. a. c. al ziarului „Universul“ din București următoarele Sămbătă s'a prezentat d-lui general E. Nicolaescu, prefectul poliției Capitalei, d. Dobrotescu, inspector la ministerul muncii, reclamând că un copil al unui sătean din județul Ilfov, care e ucenic la un cismar din strada Isvoreanu a fost schingiuit de aceasta, ca să se lepede de religia ortodoxă și să treacă la adventism.

D. prefect al poliției a plecat cu d. inspector I. Pupa în strada Isvoreanu, unde a găsit casa cismarului închisă, deoarece adventiștii nu lucrează Sămbăta.

În urnă au plecat în cătunul Bellu, unde au găsit adunați într'o casă bărbați femei copii atrași cu forța de către emisarii adventiști.

Reprezentanții autorităților au venit tocmai în momentul când cismarul din str. Isvoranu, ținea o predică celor adunați să nu lucreze Sămbăta.

Predicatorii adventiști au fost arestați de poliție și înaintați corpului II armată, pentru faptul că au schingiuit minori ca să treacă la adventism

Numărul bapțiștilor din România. Calendarul bap-tist pe anul 1927 arată că în România numărul bap-tiștilor a atins cifra de 2600 membri. În toată țara fiar pentru acești membri 224 case de rugăciune,

135 păstori și și 335 ajutători de păstori. Numărul bap-tiștilor din toată lumea după o socoteală ar fi 9 milioane iar după alta ar fi 11 milioane. Deci bap-tiștii măsoară cu două măsuri.

Alegerile pentru congresul național-bisericesc și politica. Când scriem aceste rânduri nu cunoaștem rezultatul alegerilor pentru congresul național-bisericesc. Ceeace știm însă este că factorii vieții noastre bisericești își dau seama că politica trebuie să se po-steze departe de ușile bisericii. Iată de pildă ce scrie foaia „Voința Bănățului“ — organ al partidului na-țional-țărănesc, — despre alegerile congresuale: „Ru-găm cititorii noștri ca fără nici o preocupare politică să-și dea votul pe acela, care crede că este demn să-l reprezinte interesele în această înaltă corporațiune bisericească“.

Înregistrăm cu plăcere această chemare a unei foi politice și ne bucurăm când filii bisericii își ex-primă dorințele lor în legătură cu politica exclusiv ca filii ai bisericii.

Misiuni pentru popor în Curticiu. Misiunile pentru popor inaugurate de P. S. Sa Părintele Episcop al Aradului, Dr. Grigorie Gh. Comșa pentru întetirea vieții creștine prin primirea tot mai numeroasă a Sf. Taine ale Eleoungerii, a Mărturisirii și Cuminecării, s'au pornit. Pe zilele 20 și 21 Noembrie — Sămbătă și Duminică — s'a întrunit la fața locului misiunea pentru parohia Curticiu în persoanele părinților Calus Turic și Flore Codreanu parohi în Arad, și în persoana părintelui Remus Oancea paroh în Macea, având ca delegat al P. S. Sale pe preacuviosul pă-rinte protosinghel Dr. Iustin I. Suciu profesor de te-ologie în Arad. Mulțumită pregătirilor făcute din partea zeloșilor păriști parohi ai locului Ioan Nicorescu și Zaharie Colceriu, misiunea a putut săvârși rânduiala sântului Maslu în s. Biserică la un mare număr de bolnavi și bolnăvicioși, în parte mare femei și câțiva bărbați și bătrâni, de tot la 117 înși și a putut mărturisi și cumineca pe 156 înși, în cea mai mare parte femei și câțiva bărbați și bătrâni, raportând un succes îndoit la numărul participanților față de cel obișnuit la mărturisirile și cuminecările de rând în parohie, iar din contribuiri benevole dela taina s. Eleoungerii a pus temelija fondului milelor în parohie cu suma de 557 lei.

Membrii misiunii s'au împărțit nu numai la să-vârșirea sfințelor slujbe, afară de cea a s-tului Maslu și a sf. Liturghii săvârșite în sobor, dar și-a luat fie-care partea sa și la cuvântările sfințe, astfel părintele R. Oancea a cuvântat binepregătit despre puterea ru-găciunii la rânduiala sf. Maslu, la care a ținut părin-tele I. Nicorescu o improvizatie*iscusită despre evan-gheția Intrării în Biserică, deschisă de un bolnav, la s. Mărturisire a cuvântat părintele Fl. Codreanu, și la cuminecare — a doua zi la s. Liturghie — părintele Dr. I. Suciu, fiind amândoi viu ascultați de popor, iar părintele C. Turic a ținut a doua zi după ameazi în școala primară o bine succasă conferință despre

celea trei boale: frica, tristețea și mânia, precum și despre celea trei leacuri ale lor: credința, nădejdea și dragostea lui Dumnezeu.

Participarea vie a poporului la slujbele săvârșite îndeosebi la s. Liturghie, umplând Biserica și la conferință școala, dovedește că misiunile pentru popor astfel inaugurate sunt bine primite. Ele sunt doar sprijiniri frățești ale vieții bisericești a poporului, sunt misiuni de propagandă pentru a mări conștiința ortodoxă în vârtejul atâtor curente dușmănoase. Și îndeosebi comune ca Curticiul erau bine alese de Oficiul protopresbiteral pentru lucrarea misiunilor sale tractuale bineorganizate, ca să mai vină și vești mângâitoare la durerea ce simțim cu toții pentru situația lor espusă.

I. S.

Decembrie 1. Zi istorică și memorabilă, în care Românii din Ardeal, cu un elan de însufiețire nemai pomenit, au decis în falnicul oraș Alba-Iulia — cetatea gloriei și suferințelor noastre, — să se alipească pentru vecie la patria română, care îi aștepta cu brațele deschise de mamă fericită. A trecut de atunci 8 ani și precum vor trece, vom prăznui cu avânt tot mai pronunțat aceasta dată istorică.

Fie ca rugile ce s'au înălțat la cer în ziua de 1 Decembrie a. c., să contribuie la coeziunea care să stringă într'un mănunchiu puternic pe toți fiii patriei noastre, ca umăr la umăr să putem avansa pe calea propășirii, fortificarea bisericești și patriei.

În catedrala din Arad s'a oficiat 1 Decembrie Te-Deum, de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, secundat de părinții: protosincol Dr. I. Suciu, protopop consilier eparhial M. Păcățian, protopopul Aradului T. Vătan, A. Popoviciu preot, protodiaconul I. Cioară și diaconul V. Guleș.

Au participat autoritățile bisericești, politice, școlare, armata în frunte cu un grup de ofițeri, cu drapelul și muzica militară și un public select.

Despre însemnătatea zilei a vorbit cu multă însufiețire părintele Alexa Popovici. Între cei prezenți am observat și pe d. A. Lăpedatu, fost ministru.

După masă la orele cinci s'a aranjat o serbare bine reușită la palatul cultural. Dl. A. Lăpedatu fost ministru a ținut o conferință instructivă, făcând apologia sufletului curat al Românilor ardeleni cari au înfruntat cu bărbăție toate atentatele îndreptate contra vieții lor naționale.

Dșoara Barbura ca și în alți ani, a delectat publicul cu recitarea unor poezii naționale. Ofițerul-poet Ștefan Bălcești, a citit câteva poezii proprii, în cari s'arată talentul de poet al autorului. Corul Seminarial condus cu istețime de profesorul nostru Lipovan a executat mai multe cântece frumoase. Iar fetițele dela școala normală au predat în mod drăgălaș câteva dansuri naționale.

Amintim încă că, muzica militară a delectat publicul cu arii clasice și naționale.

Parastas pentru Șaguna. Cu cât trece mai multă vreme dela decedarea marelui Mitropolit Andrei Șaguna, cu atât mai figura lui apare tot mai uriașe, înaintea ochilor nostri sufletești. Căci el a fost pentru Românii din Ardeal, Moise care ne-a adus „Tablele legii” statul nostru bisericesc Șagunian, pe care s-a fortificat edificiul superb al vieții noastre bisericești și naționale. Sub aripile ocrotitoare ale acestei con-

strucții ideale, a intrat prin noua noastră lege bisericească, întreaga biserică românească din patria noastră iubită.

Cuvine-se deci ca la momentul solemn, când se fac rugăciuni curate pentru odihna lui Șaguna, să rugăm Provedința divină ca, duhul de veghe al lui să plutească ca un meteor de bună îngrigire asupra neamului românesc. Să ne ajute să înfăptuim cât mai curând unitatea sufletească după care oftăm cu mare dor.

La noi în Arad s'a oficiat parastasul îndatinat pentru de functul Mitropolit Marți în 80 Noemvrie, de către preotul Dr. Teodor Botiș directorul Seminarului teologic-pedagogic, asistat de preoții A. Popovici F. Codreanu și protodiaconul Ioan Cioară.

Răspunsurile funebreale au fost executat cu multă pietate de corul studenților teologi, condus de prof. A. Lipovan. Au participat membrii consiliului eparhial, corpul profesoral dela Seminar, elevii acestui Seminar și alt public.

După parastas elevii dela institutul teologic și școala normală, au aranjat o sedință solemnă în sala festivă dela Seminar, unde d. director Botiș a făcut apologia marelui metropolit.

Andrei Baron de Șaguna.

Cerc religios în Baia. În 14 Nov. a. c. „Cercul religios Vărădia de Murăș” au ținut sedința în parohia Baia. Caldura sufletească, sentimentul dragostei creștine vibrează și se reoglindează în privirile credincioșilor, cari ne întâmpină pe noi sosiți din toate unghiurile, ca să facem în miniatură viața creștinilor celor dintâi. Să petrecem ziua aceasta într'adevărată ziua Domnului, înălțându-ne sufletele într'frângerea pâinei și obicinându-ne viața fără prihană. O de am fi în stare să ne înălțăm sufletele la adevărată credință! Aceasta e impresia mea, când văd pe S. S. Păr. Medrea între credincioșii săi. Păstor și turmă se bucură cu un glas, că sârbătoare de obște prăznuiesc astăzi. Podoaba sionului e dovadă vie dărniciilor lor. Să începe sf. slujbă. Valurile cântărilor armonioase umplu văzduhul. Biserica cea vie trăește clipe de înălțare sufletească, care își ajunge apogeul sub impresia predicilor rostite de preș. S. S. Păr. I. Turcu și S. S. Păr. D. Medrea. Se săvârșește în sobor parastas pentru harnicul preot A. Vătan și soția Ana, precum și pentru foștii binefăcători ai sf. Biserici. După masă la Vecernie se celebrează o cununie cu predică ocazională. Timpul ce mai stă disponibil îl ocupă conferința intimă. Fondul cercului s'a augmentat astăzi cu 650 Lei. Terminate fiind agendele zilei cu sufletele pline de dorul muncii pentru neam și sf. Biserică ne-am îndreptat fiecare pe la ale sale.

Vărădia de Murăș, la 14 Nov. 1926.

Raportorul.

Palatul Legii Culturale. Apelul d-lui prof. N. Iorga. Am pus cu multe greutate piatra de temelie a casei „Ligei Culturale”. Zidirea acestui adăpost al curatei culturi naționale și a buneii culturi populare era de mult în gîndul conducătorilor acestei societăți, închinată celui mai înalt ideal. Sînt aproape cînsprezece ani de cînd, prin serbări foarte bine primite, strînsesem o sumă de 75.000 de lei, care pe atunci era o avere. Locul ni fusese dăruit de primărie și un întăiu plan fusese alcătuit. Cât pe-a-i era să se ajungă la scopul mult dorit. Dar a venit războiul și urmările lui. Cu multă greutate am dat de suma care ni se părea odată așa de impunătoare. Banca Națională din Iași n'o trimisese în Rusia, dar nu fuseserăm înștiințați că a rămas în păstrarea

ei. Azi cele 75 000 de lei ar reprezenta trei milioane. Nu le putem reclama însă. Totuși cu atât de puțin cu câteva titluri de rentă, am pus temelie. Nici atâta n-ar fi putut face colaboratorii noștri, d-nii I. Traianescu și C. Cihodariu, dacă nu ni s'ar fi pus la îndemână, de către d. ministru general Mircescu, mâna de lucru. Pe temelile puse, clădirea așteaptă să se ridice. Măcar un rând, din a cărui chirie să putem urma cu lucrul. Dar Liga n'are un ban. Ea a împrumutat 400 000 de lei de la Așezământul Ferdinand, rămas el însuși fără buget.

Cu ce urmă construția? Pun această întrebare unui popor înțelegător și generos. Dacă ar da fiecare Român câte un leu aur, adică două hârtii de douăzeci, — prețul unui loc la cea d'întău serbare în palatul ce se va ridica, și chitanța noastră va cuprinde această obligațiune, — am putea înălța cele șase rânduri ale unei case care va fi a poporului nostru, priși zâmbitoare și fără pretenții ca dânsul.

Casieria Ligei, Strada Domnița Anastasia 5, București, așteaptă cu încredere răspunsul la acest apel.

Președintele „Ligei Culturale”,
N. Iorga.

Licitație minuendă.

Pentru repararea internă de pictură, sculptură și auritură a sfintei biserici ort. române din Vâlcani județul Timiș — Torontal, care se va ținea la 13 Decembrie a. c. după amiază la ora 2 în cancelaria oficiului parohial pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de exclamare este 390.000 Lei.
2. Devizul de spese și condițiile se pot vedea la oficiul parohial din loc.
3. Licitanții vor înălța oferte închise și vadiu de 10% din prețul exclamării la epitropia parohială.
4. Primitorul de lucru va restitui comunei bisericesti taxa plătită pentru pregătirea divizului și planului.
5. Licitanții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participarea la licitație.
6. Numai acela pot participa la licitație, cari au diploma recunoscută de autorități.
7. După terminarea licitației se va încheia contract, iar lucrările se vor începe numai după aprobarea contractului de cătr. Ven. Consistor.
8. Ofertele intrate după timpul defipt, nu se vor lua în considerare.
9. Comitetul parohial va încredința cu lucrările pe acel individ, în care are mai multă încredere fără considerare la preț.

Vâlcani la 23 Octomvrie 1926.

Comitetul parohial.

CONCURSE.

În baza rezoluțiunii Cons. Nr. 3010/926 pentru îndeplinirea parohiei Conop, decretată vacantă pe ziua de 1 Martie 1927 prin aceasta se publică concurs cu termen de 60 zile.

Veniturile parohiei sunt:

1. O sesiune parohială (32 jugh. quadr.) parte arătură, parte fânaț.
2. Casă parohială cu intravilan și supraedificate.
3. Stolele legale.
4. Birul legal.
5. Intregirea de la stat.

Parohia este de cl. II a și se va putea ocupa la 1 Martie 1927, la care dată actualul paroh va fi trecut în statul de pensiuine.

Preotul ales va catechiza elevii școalelor din localitate și va plăti toate dările după venitul parohial.

Recurenții la această parohie să-și trimită petițiile lor, adresate Comitetului parohial din Conop și instruite cu documentele de calificatiune și serviciu, oficiului protopresbiterat ort. rom. din Radna, iar dânsii să se prezinte, — observând strict dispozițiunile §-ului 33 din regulamentul pentru preoți — în sf. biserică din Conop spre a se arăta poporului.

Reflecții din altă dieceză să producă învoirea P. S. nostru Chiriarch de a putea recurge la această parohie.

Din ședința ee la 31 Oct. 1926.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu *Procopie Givulescu* m. p. protopresbiter.

—□—

1—3

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu eparhial No. 4977/926

Pentru îndeplinirea parohiei prime prime din Pii, jud. Arad. devenită vacantă prin trecerea parohului local Ioan Jurca pe parohia II, fostă a răposatului Gheorghe Petrovici, prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

Beneficiul constă din: 1) una sesiune parohială. 2) Interesele după capitalul parohial de 2930 (Douămii nouă sute terezeci) lei. 3) Birul legal anume: a) dela credincioșii cari posed numai casa, 15 (cincisprezece) lire bucate, fie grâu, fie cucuruz sau orz. b) Dela cei cu casă și pământ până la 10 jugh mici 30 (treizeci) lire bucate, jumătate grâu, jumătate cucuruz sau orz, c) cei cu casă și pământ dela 10 jugh. mici în sus 30 (treizeci) litri grâu. 4) Stolele legale. 5) Intregirea dotației preoțești dela stat.

Alesul paroh este obligat a-și plăti toate dările după beneficiul său. El este obligat și a catechiza fără onorar special dela parohie, în școala din comună unde va fi însărcinat de superioritatea sa.

Parohia este de clasa I. Dela recurenți se cere evalificația normată în concluzul nr. 84/1910 al sinodului eparhial, adică să aibă testimoniu de maturitate gimnazială și evalificație preoțească de cl. I., precum și atestat de serviciu.

Reflecții din alte dieceze numai cu învoirea P. S. Sale Părintelui Episcop diecezan pot concura.

Concurenții după ce vor dovedi Protopopului concurent îndreptățirea și evalificațiunea cerută, pelângă observația strictă a dispozițiunilor din §. 33 a reg. pentru parohii, au a se prezenta în sf. biserică din Pii spre a cântă a oficiă și a cuvânta, precum și spre a face cunoștința alegătorilor.

Rugările de concurs instruite cu documentele necesare adresate comitetului parohial din Pii, se vor înaintă în terminul cocursual protopopului ort. rom. din Chișineu — Criș, jud. Arad,

Dat în ședința comitetului parohial din Pii, ținută la 20 Iunie 1926.

Niaolae Jupereu

notar

În înțelegere cu mine:

Ioan Jurca

preș. com. par.

Dr. Dimitrie Barbu
protopop.

—□—

1—3

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Censurat: Prefectura Județului.